

АНАСТАС СТОЯНОВ

КРАТУНКАТА

chitanka.info

Имало петима братя. Четиримата от тях били едри и снажни, а петият — дребничък като кратунка. Така му и викали. И това име толкова му подходило, че никога не си спомнял как бил кръстен.

Един ден снажните братя си рекли:

— Предстои ни дълъг път. Ще ни срещнат много хора. Защо ни е Кратунката, само да ни грози? Така сме си лика-прилика.

И не го взели със себе си.

Като стигнали до една дълбока река, най-старият брат се усмихнал:

— Видяхте ли, ако беше с нас Кратунката, трябваше да го носим на ръце.

На другата нощ влезли в една висока гора. Вторият брат рекъл:

— Представете ли си да беше с нас Кратунката, щяхме да го изгубим в гъсталака. Дългият път е за високи хора.

Като свършила гората, започнали да се катерят по едни големи камъни. Третият брат не се сдържал и се обадил:

— Добре, че Кратунката остана вкъщи. Трябваше да го носим на гръб из този камънак.

Вървели, вървели, най-после изгубили пътя. А наоколо — широко поле. Открай докрай, докъдето ти видят очите, само трева и ниски храсти. И нямало нито една височинка, за да погледнат от нея. Какво да правят? Само едно тънко високо дръвце стърчало, но който и да се опитвал да се качи, то се огъвало и той тупвал на тревата. Тогава четвъртият брат казал:

— Това тънко дърво може да издържи само най-малкия ни брат. Само Кратунката би се изкачил на високия му връх и би намерил пътя. Трябваше да го вземем с нас. Сбъркахме.

— Сбъркахме! — отвърнали братята и навели виновно глави.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.